

sum : unde nec levis crux extitit in corde Virginis . Sensit partem gladii cor suum te-
tigisse : cogitabat hic thesaurum sibi commis-
sum a Deo , ut illum observaret : contulit
suam miseriam cum miseria Evæ . Nam , ut
illa genus humanum a Diabolo seducta , per-
didit : ita Virgo existimavit sua negligentia
se amisse Salvatorem promissum .

Septimo Magdeburgenses Centuriæ primæ
lib. 1. cap. 10. fol. 294. lin. 17. errant :
Solet hic quæri de peccato Mariæ , ob amis-
sionem Filii Messie , facta collatione ad pec-
catum Evæ , quæ salutem hominum initio per-
vertit , & amisit . Exaggeratur factum Ma-
riæ , quia circa majus objectum versatur ,
nempe mundi Salvatorem . Sed cum ea res
alterius fori sit , & in Commentariis expli-
cari talia soleant , contenti sumus in præsentibus
brevis explanatione , quod utraque delicta
Evæ , & Mariæ non sint exigua . Sed tamen
non tantum secundum objecta discernuntur
peccata , verum magis principaliter secun-
dum interiores causas , nempe judicium , &
assensum voluntatis . Evæ sciens , & volens ,
facit contra mandatum Dei : Mariæ insciens ,
& contra voluntatem amittit Filium ; sed
nihilominus graviter peccat .

Prænotamus primo , hanc esse differentiam
inter peccatum mortale , & veniale ,
utriusque enim nomine venit actuale
peccatum ; quod per mortale intelligi-
tur transgressio legis divinæ deliberata ,
& in re gravi ; per veniale vero intelli-
gitur transgressio præcepti levis , vel si
gravis , non perfecte deliberata , & libera :
per mortale solvitur amicitia hominis
cum Deo , ab homine removetur gratia
sanctificans , & charitas , in cujus præ-
sentia consistit vita animæ , in absentia
autem mors spiritualis ; per veniale non
solvitur amicitia cum Deo , sed minui-
tur , nec gratia , aut charitas ab anima re-
movetur , sed frigeſcit , nec ab ultimo si-
ne discedit sed ab ejus conſequentia re-
movetur .

Prænotamus secundo , triplex etiam distin-
gui peccatum veniale ; Unum , quod ac-
cidit homini ex sensualitatis subreſtione
; alterum ex subito , & indeliberato
motu rationis ; tertium ob imperfectionem
actus , & levitatem materiæ ; uti est
jocosum , aut officiosum mendacium ,
verbum otiosum , &c.

Prænotamus tertio , Confirmationem in-
gratia dupliciter intelligi , unam , per
quam tollitur posse peccare etiam venia-
liter ; alteram , per quam tollitur de facto
peccare . Prima competit solis Compre-

henforibus , & Beatis ; secunda potest
competere etiam Viatoribus , quatenus
excludit potentiam peccandi per solum
actum peccati , in quod homo ex seipſo ,
& ex suis viribus potest cadere , sed non
cadit propter specialem Dei assistentiam ,
& propter auxilia peculiaria , quæ ita
contemperantur libero arbitrio , ut om-
nem peccaminosum actum infallibiliter
removeant . In prima confirmatione in
gratia consistit impeccantia intrinseca ,
& antecedens ; in secunda extrinseca , &
consequens . B. Virgo primam non ha-
bit in hoc mundo ; quia nulla gratia ha-
bitualis , etiam perfecta in hac vita ita de-
terminat voluntatem , ut non sit adhuc
indifferens ad peccandum ; nec poterat ei
ejusmodi impeccabilitas convenire , quia
adhuc pure viatrix erat . Quæſtio est er-
go tantum de secunda .

Dicimus I. B. Virginem immunem fuisse ab
omni prorsus peccato actuali .

I. Probatur ex Scripturis . Canticum 2.
Sicut liliū inter spinas , sic amica mea inter
filias . Psalm. 45. Sanctificavit tabernaculum
suum Altissimus . Cantic. 4. Tota pulchra
es , amica mea , & macula non est in te . Prima
verba de B. Virgine intelligit Sedulius
lib. 2. de Paschate :

*Et veluti spinis mollis rosa surgit acutis,
Nil , quod ladat habens Matrem obſcuras
honore ;*

*Sic Evæ de stirpe sacra veniente Mariæ,
Virginis antiquæ facinus nova Virgo pia
ret .*

Secunda verba etiam de B. Virgine intel-
ligit Ecclesia ; & ultima verba de eadem
explicat S. Thomas opusc. 60. art. 3. ver-
bis hæc : Non enim fuisse idonea Mater
Christi , si aliquando peccasset ; tum quia
honor Parentum redūdat in prolem , secun-
dum illud Proverb. 18. Gloria Filiorum Pa-
rentes eorum ; unde per oppositum , ignomi-
nia matris ad filium redundasset : tum quia
etiam singularem affinitatem habuit ad Chri-
stum , qui ab ea carnem accepit . Dicitur au-
tem 1. ad Cor. 5. Quæ conventio Christi ad
Belial ? tum etiam quia Christus , qui est Sa-
pientia Patris singulari modo habitavit , non
solum in ejus anima , sed etiam in ejus utero .
Dicitur autem Sapientia 1. In malivolam
animam non introibit Sapientia , nec habitabit
in corpore subdito peccatis . Et ideo simpli-
citer fatendum est , quod B. Virgo nullum
peccatum actuale commisit , nec mortale , nec
veniale ; ut sic impleatur quod dicitur Can-
tic. 4. Tota pulchra es , amica mea , &c.

II. probatur ex Romanis Pontificibus . Gre-
gorius